

BÀI HỌC 6

AI THAY ĐỔI LUẬT PHÁP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI?

CÂU GỐC: “Vua đó sẽ nói những lời phạm đến Đấng Rất Cao, làm hao mòn các thánh của Đấng Rất Cao, và định ý đổi những thời kỳ và luật pháp; các thánh sẽ bị phó trong tay người cho đến một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ” (Đa-ni-ên 7:25).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Rô-ma 8:1; Rô-ma 7:15–25; Rô-ma 7:1–14; Giăng 20:19–23; Công vụ 20:6, 7; Đa-ni-ên 7:23–25.*

Ngày Sa-bát và luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ đóng một vai trò quan trọng trong ngày cuối cùng. Nhưng một lần nữa chúng ta cần khẳng định rõ ràng rằng, chúng ta tin rằng con người được cứu chỉ bởi đức tin mà thôi. Như vậy chúng ta hiểu rằng tuân giữ luật pháp và giữ ngày Sa-bát thánh không thôi vẫn không đủ cứu chúng ta phải không? Đồng thời, chúng ta cũng biết rằng trong thời kỳ cuối cùng, việc tuân giữ luật pháp của Đức Chúa Trời là một sự thử nghiệm. Khi chúng ta giữ Ngày Sa-bát, chúng ta cho mọi người trên đất biết chúng ta tôn kính Đức Chúa Trời và trung thành với Ngài. Vì lẽ ấy, ngày Sa-bát rất quan trọng.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu luật pháp Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ học về Ngày Sa-bát và các quyền lực tôn giáo trên thế gian đã cố gắng sửa đổi điều răn về Ngày Sa-bát. Những điều này có ý nghĩa gì với chúng ta trong thời kỳ cuối cùng.

LỜI HỨA

Một lời hứa diệu kỳ của Đức Chúa Trời có cho chúng ta được ghi trong Rô-ma, “Bởi vậy hiện nay không có sự kết tội cho những ai ở trong Đức Chúa Giê-su Christ.” (Rô-ma 8:1, BD2011). Chữ “bởi vậy” cho chúng ta thấy là lời hứa này là câu trả lời cho một câu hỏi mà ông Phao-lô đã đặt ra ở cuối đoạn 7 (đọc câu 24).

Đọc Rô-ma 7:25-35. Phao-lô nói gì với chúng ta qua các câu Kinh Thánh này? Tại sao sứ điệp trong các câu này cho thấy lẽ thật trong Rô-ma 8:1 thật an ủi lòng người?

Có phải Phao-lô nói về cá nhân ông trong các câu Kinh Thánh này hay không? Nhiều nhà nghiên cứu Kinh Thánh đã bàn cãi và tìm câu trả lời cho các câu này hằng trăm năm. Nhưng một điều rất rõ ràng, ấy là Phao-lô nói rằng tội lỗi là có thật. Tất cả mọi người, kể cả mọi Cơ Đốc nhân, đều hiểu được sự tranh đấu mà Phao-lô nói đến ở đây. Ai đã chẳng từng thấy nổi ham muốn chọn điều không phải? Ai đã chẳng từng thấy mình đấu hàng tội lỗi? Chúng ta đều đã từng vấp phạm! Chúng ta đều biết thế nào là mặc cảm biết mình đã làm điều mình chẳng nên làm. Với Phao-lô, luật pháp không phải là cái có làm chúng ta phạm tội; chúng ta phạm tội, theo lời ông, ấy là vì sự yếu đuối của con người xác thịt của chúng ta.

Rồi tiếp đó, ông Phao-lô đã thốt lên những lời nổi tiếng này, “Khốn thay cho tôi! Ai sẽ cứu tôi khỏi thân thể sẽ chết này?” (Rô-ma 7:24). Trả lời cho lời ta thán của Phao-lô là Đức Chúa Giê-su. Và niềm hy vọng diệu kỳ ấy nằm trong Rô-ma 8:1, “Bởi vậy hiện nay không có sự kết tội cho những ai ở trong Đức Chúa Giê-su Christ.” Những kẻ tin Đức Chúa Giê-su đã cứu chuộc mình sống được một đời sống mới nhờ quyền năng của Đức Thánh Linh. Phải, những người tin Chúa cũng tranh đấu chống lại tội lỗi, và tội lỗi là có thật. Nhưng nhờ vào đức tin trong Đức Chúa Giê-su, họ không bị xem là có tội dưới luật pháp nữa. Họ vâng giữ luật pháp nhờ Đức Thánh Linh giúp họ sống đời sống mới, và họ chẳng còn sống theo đời sống tội lỗi cũ nữa.

Tại sao lời hứa trong Rô-ma 8:1 lại là một lời hứa diệu kỳ?

LUẬT PHÁP VÀ TỘI LỖI

Đọc Rô-ma 7:1-14. Các câu này cho chúng ta thấy sự liên hệ thế nào giữa luật pháp và tội lỗi? Các câu này cũng giải thích thế nào cho chúng ta biết rằng luật pháp chẳng bao giờ cứu chúng ta được?

Phao-lô dạy hai tư tưởng quan trọng qua các câu này. Thứ nhất, ông cho chúng ta thấy luật pháp không phải là vấn đề. Bởi vì chính luật pháp là “Luật Pháp là thánh, và điều răn là thánh, đúng, và tốt” (Rô-ma 7:12). Vấn đề là ở nơi tội lỗi, vì tội lỗi đưa đến sự chết. Thứ hai, Phao-lô nói rằng luật pháp không có quyền lực nào để cứu chúng ta khỏi tội lỗi và khỏi sự chết được cả. Luật pháp rõ ràng chỉ cho chúng ta thấy những vấn nạn mà tội lỗi có được và tội lỗi mang đến sự chết. Luật pháp cho chúng ta thấy rằng chúng ta cần được cứu; nhưng luật pháp không cho chúng ta một giải pháp nào để giải quyết vấn đề tội lỗi cả.

Chỉ có những ai không đọc Rô-ma 7:1-14 cận kề mới nói rằng Đức Chúa Trời đã bỏ Mười Điều Răn và xem luật pháp là lỗi thời. Những lời ông Phao-lô viết sẽ vô nghĩa nếu chúng ta không còn cần phải vâng giữ luật pháp. Ông tin rằng luật pháp vẫn tiếp tục có quyền năng ảnh hưởng đời sống chúng ta. Bởi vì, thế nào đi nữa, nhờ có luật pháp mà chúng ta biết rằng tội lỗi là có thật. Luật pháp cũng chỉ cho chúng ta biết tìm đến Tin Tốt Lành về Đức Chúa Giê-su. Đọc lại Rô-ma 7:7.

Đọc Rô-ma 7:13 cẩn thận. Phao-lô nói gì về luật pháp trong câu này và tại sao chúng ta còn cần có luật pháp hơn nữa?

Luật pháp không mang lại sự chết. Tội lỗi mang lại sự chết. Luật pháp chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi là nguy hiểm dường nào. Luật pháp là tốt, và luật pháp chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi của mình. Nhưng luật pháp không giải quyết được các vấn đề tội lỗi mang lại. Chỉ có Tin Lành mới làm được điều ấy. Đó là vì sao mà Phao-lô nói, “Nhưng bây giờ chúng ta đã được giải thoát khỏi Luật Pháp rồi, tức là đã chết đối với những gì giam giữ chúng ta bấy lâu nay, để chúng ta phục vụ Chúa theo cách mới của Đức Thánh Linh, chứ không theo lối cũ của văn tự.” (Rô-ma 7:6). Chúng ta phải giữ mình có mối tương giao với Đức Chúa Giê-su, tin Ngài và tin tưởng vào sự cứu rỗi của Ngài.

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ THẬT ĐỔI NGÀY SA-BÁT SANG NGÀY CHỦ NHẬT KHÔNG?

Đọc Giảng 20:19-23. Các câu này nói về lý do tại sao các môn đồ của Đức Chúa Giê-su đang họp mặt với nhau tại trong một căn phòng trên lầu. Có một số Cơ Đốc nhân cho rằng các môn đệ của Đức Chúa Giê-su nhóm lại trong phòng cao trong ngày Thứ Nhất để thờ lạy Đức Chúa Giê-su vì Ngài đã sống lại từ kẻ chết trong ngày ấy. Các câu Kinh Thánh nói gì về việc ấy?

Đọc Công vụ 20:6, 7. Các câu này có cho thấy việc đổi ngày Sa-bát sang ngày Thứ Nhất, tức ngày đầu tuần không? Cũng đọc thêm Công vụ 2:46 để thấy câu trả lời.

Đọc 1 Cô-rinh-tô 16:1-4. Qua các câu này chúng ta học thấy là các môn đồ Chúa quyền tiên giúp dân Chúa trong ngày thứ nhất của tuần lễ. Chúng ta có thấy sự dạy dỗ nào của họ nói rằng phải đổi ngày Sa-bát từ ngày Thứ Bảy sang ngày Chủ nhật không?

Không một câu Kinh Thánh nào chúng ta đọc thấy nói rằng các tín đồ họp lại để nhóm thờ phượng trong ngày đầu tiên của tuần lễ. Việc họ họp lại không có liên hệ gì đến việc đổi ngày Sa-bát. Những Cơ Đốc nhân nào nói rằng các câu Kinh Thánh này chứng minh rằng ngày Sa-bát đã được đổi từ Thứ Bảy sang Chủ Nhật là nói những điều mà các câu này không có ý như vậy.

NGÀY THỨ BẢY TRONG TÂN ƯỚC

Đọc Lu-ca 4:14-15 và Lu-ca 23:55,56. Các câu này nói gì cho chúng ta biết về ngày thứ bảy là ngày Sa-bát trong thời kỳ Đức Chúa Giê-su còn sống và sau khi Ngài đã chết và sống lại?

Sứ đồ Lu-ca ghi lại việc các người đàn bà trong vòng những người môn đồ theo Đức Chúa Giê-su, đã làm. “Sau đó họ trở về để chuẩn bị hương liệu và dầu thơm. Ngày Sa-bát họ nghỉ theo luật định” (Lu-ca 24:56). Trong các bản Kinh Thánh Anh ngữ, chữ “luật định” ở đây được dùng là “commandment” hay là “điều răn”. Rõ ràng câu này nói về luật pháp điều răn thứ tư mà Đức Chúa Trời đã viết vào trong bảng đá tại trên núi Sinai. Bây giờ giả thử Đức Chúa Giê-su đã thật sự đổi ngày Sa-bát khi Ngài còn sống thì tại sao các người đàn bà này lại nghỉ trong các ngày ấy? Hành động của các người đàn bà môn đồ Chúa ở đây chứng tỏ Chúa chẳng bao giờ dạy họ phải đổi ngày Sa-bát yên nghỉ của Ngài.

Đọc Công vụ 13:14, 42-44 và Công vụ 16:12, 13. Có bằng chứng nào cho chúng ta biết về giữ ngày thứ bảy Sa-bát thánh trong các câu này? Có bằng chứng nào cho thấy họ giữ ngày Chủ nhật làm ngày Sa-bát?

Chúng ta không tìm thấy một bằng chứng nào trong các câu Kinh Thánh Tân Ước nói rằng ngày Sa-bát đã được đổi sang ngày Chủ nhật. Nhưng các câu Kinh Thánh này cho chúng ta thấy rõ ràng những môn đồ của hội thánh đầu tiên giữ ngày Thứ Bảy làm ngày yên nghỉ thánh.

Làm cách nào để bạn có thể chia sẻ lẽ thật về ngày Sa-bát trong một tư cách ân cần và yêu thương, cho những người thờ phượng trong ngày Chủ nhật?

CHIẾC SỪNG NHỎ VÀ NGÀY SA-BÁT

Chúng ta phải vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời. Luật pháp của Chúa bao gồm cả điều răn về Ngày Sa-bát. Vậy tại sao có nhiều Cơ Đốc nhân giữ ngày Chủ nhật?

Chúng ta hãy trở lại học sách Đa-ni-ên để thấy câu trả lời. Đa-ni-ên đoạn 7 nói về bốn cường quốc đã thống trị thế giới thời xưa: Ba-by-lon, Mê-đô Ba-tư, Hy Lạp, và La Mã. Rồi có một vương quốc nổi lên giữa thời kỳ La Mã cai trị thế giới. Đa-ni-ên gọi quyền lực này là chiếc sừng nhỏ. Chiếc sừng nhỏ biểu hiệu cho ai?

Đọc Đa-ni-ên 7:23-25. Các câu dạy gì để giúp chúng ta hiểu vì đâu sự thờ phượng trong ngày Chủ nhật bắt đầu?

Đa-ni-ên 7:25 cho chúng ta thấy quyền lực của cái sừng nhỏ đã cố gắng thay đổi luật pháp của Đức Chúa Trời. Chúng ta không biết rõ điều gì đã xảy ra và xảy ra cách nào, nhưng chúng ta biết là chính Giáo hội Công Giáo La Mã đã đổi ngày Sa-bát Thứ Bảy sang ngày Chủ nhật. Ngày nay hầu hết Cơ Đốc nhân toàn thế giới thờ phượng trong ngày thứ nhất của tuần lễ. Họ không tuân giữ luật pháp Kinh Thánh đã dạy phải giữ ngày thứ bảy của tuần lễ làm ngày yên nghỉ thánh theo ý Chúa.

Cũng cùng hình ảnh nào chúng ta thấy trong Khải huyền 3:1-17 và Đa-ni-ên 7:1-8? Các hình ảnh này giúp chúng ta hiểu điều gì sẽ xảy ra trong ngày cuối cùng.

Khải huyền dùng những hình ảnh về chiếc sừng nhỏ mà chúng ta thấy ở trong Đa-ni-ên. Các hình ảnh này cho thấy Giáo hội Công Giáo La Mã tấn công dân Chúa, và điều ấy xảy ra trong thời kỳ cuối cùng. Kinh Thánh khuyến cáo chúng ta rằng trong những ngày cuối cùng của lịch sử địa cầu, Giáo hội La Mã sẽ tấn công bất cứ những ai từ chối không “thờ phượng” trong ngày Chủ nhật.

Khải huyền 14:7 dùng cùng những chữ lấy từ điều răn thứ tư (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11). Làm thế nào Khải huyền 14:6, 7 giúp cho chúng ta thấy rằng ngày Sa-bát sẽ đóng một vai trò quan trọng trong cuộc chiến cuối cùng về sự thờ phượng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Điều răn thứ tư cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên trời đất biển và các nguồn nước. Công việc tạo dựng thế gian chứng thực rằng Đức Chúa Trời khác hơn mọi thần thánh khác, vì họ chỉ là thần giả. Đức Chúa Trời đã làm ngày thứ bảy trong tuần lễ nên thánh, Ngài cho loài người một ngày Sa-bát thánh để loài người có cơ hội được nghỉ ngơi và để nhắc nhở cho họ tưởng nhớ đến việc tạo dựng thế gian của Ngài. Đức Chúa Trời thiết lập Ngày Sa-bát để giúp loài người tưởng nhớ Đấng Tạo Hóa của họ, là một Đấng sống (không chết). Ngài lập ngày Sa-bát để làm cái mốc nhắc nhở con người rằng Ngài đã dựng nên họ và Ngài là đấng mà họ phải yêu thương và thờ lạy. Sa-tan chỉ muốn kéo loài người xa Đức Chúa Trời và đừng vâng giữ mạng lệnh Ngài. Vì lẽ đó Sa-tan muốn dẹp bỏ Điều Răn thứ Tư vì ấy là điều răn hướng con người về một Thiên Chúa là Đấng đã tạo dựng chúng ta.” – phỏng trích Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 54, 55.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có một số Cơ Đốc nhân tin rằng tội lỗi là có thật. Nhưng họ cũng cho rằng luật pháp Đức Chúa Trời đã không cần thiết nữa. Tư tưởng này có hợp lý không? Giải thích và cho biết lỗi lầm của tư tưởng này?
2. Bạn đã có kinh nghiệm nào với những người nói rằng chúng ta nên giữ ngày Chủ nhật thay vì giữ ngày Sa-bát? Bạn trả lời họ cách nào? Họ trả lời bạn thế nào? Bạn trả lời thế nào với những người nói rằng giữ ngày Sa-bát thánh là một cách để tự cứu mình bằng cách ăn nết ở và giữ các luật lệ của mình?